ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ (τρίτο τμήμα)

της 13ης Ιουνίου 2012*

«Υπαλληλική υπόθεση — Πρώην υπάλληλος — Κοινωνική ασφάλιση — Ατύχημα — Περάτωση της διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 73 του ΚΥΚ — Διαχρονική εφαρμογή του πίνακα που περιλαμβάνεται στο παράρτημα της νέας ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως έναντι των κινδύνων ατυχήματος και επαγγελματικής ασθενείας — Διάρκεια της διαδικασίας»

Στην υπόθεση F-31/10,

με αντικείμενο προσφυγή-αγωγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ, το οποίο εφαρμόζεται στη Συνθήκη ΕΚΑΕ βάσει του άρθρου της 106α,

Christian Guittet, πρώην υπάλληλος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, κάτοικος Καννών (Γαλλία), εκπροσωπούμενος από τον L. Levi, δικηγόρο,

προσφεύγων-ενάγων,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τους J. Currall και D. Martin, επικουρούμενους από τον J.-L. Fagnart, δικηγόρο,

καθής-εναγομένης,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους S. Van Raepenbusch (εισηγητή), Πρόεδρο, R. Barents και K. Bradley, δικαστές,

γραμματέας: J. Tomac, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 7ης Μαρτίου 2012,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (στο εξής: Δικαστήριο ΔΔ) τη 14η Μαΐου 2010, ο C. Guittet, πρώην υπάλληλος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ζητεί, μεταξύ άλλων, την ακύρωση της αποφάσεως της 27ης Ιουλίου 2009 με την οποία η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (στο εξής: ΑΔΑ) περάτωσε τη διαδικασία που είχε κινηθεί βάσει του άρθρου 73

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΥΚ) και προσδιόρισε το ποσοστό βλάβης της σωματικής και ψυχικής ακεραιότητάς του (στο εξής: ΒΣΨΑ) σε 64,5 %.

Νομικό πλαίσιο

ΚΥΚ

2 Κατά το άρθρο 73, παράγραφοι 1 και 2, του ΚΥΚ:

«1. Σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που καθορίζονται βάσει ρυθμίσεως που θεσπίζεται με κοινή συμφωνία των οργάνων [της Ένωσης], κατόπιν γνώμης της επιτροπής κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, ο υπάλληλος καλύπτεται, από την ημέρα αναλήψεως της υπηρεσίας, κατά των κινδύνων επαγγελματικών ασθενειών και των κινδύνων ατυχημάτων. […]

2. Οι παροχές που εξασφαλίζονται είναι οι ακόλουθες:

[…]

β) σε περίπτωση ολικής μονίμου αναπηρίας:

[κ]αταβολή στον ενδιαφερόμενο κεφαλαίου ίσου προς το οκταπλάσιο του ετησίου βασικού μισθού, υπολογιζομένου βάσει των μηνιαίων μισθών που είχαν χορηγηθεί κατά τους δώδεκα μήνες πριν από το ατύχημα.

γ) σε περίπτωση μερικής μονίμου αναπηρίας:

[κ]αταβολή στον ενδιαφερόμενο μέρους της αποζημιώσεως που προβλέπεται στ[ο] [...] [στοιχείο] [β'], υπολογιζομένης σύμφωνα με τον πίνακα που ορίζεται στη ρύθμιση, η οποία προβλέπεται στην ανωτέρω παράγραφο 1.

[…]

Οι παροχές που απαριθμούνται ανωτέρω δύνανται να σωρευθούν με αυτές που προβλέπονται στο κατωτέρω κεφάλαιο 3.»

Ρύθμιση περί ασφαλιστικής καλύψεως εκδοθείσα κατ' εφαρμογήν του άρθρου 73 του ΚΥΚ

Πεδίο εφαρμογής και μεταβατικές διατάξεις

3 Την 1η Ιανουαρίου 2006 ετέθη σε ισχύ η προβλεπόμενη από το άρθρο 73, παράγραφος 1, του ΚΥΚ κοινή ρύθμιση των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης περί ασφαλιστικής καλύψεως των υπαλλήλων έναντι των κινδύνων ατυχήματος και επαγγελματικής ασθενείας (στο εξής: ρύθμιση περί ασφαλιστικής καλύψεως ή νέα ρύθμιση περί ασφαλιστικής καλύψεως), η οποία διαδέχθηκε την προηγούμενη κοινή ρύθμιση περί ασφαλιστικής καλύψεως, όπως είχε τροποποιηθεί για τελευταία φορά τη 18η Ιουλίου 1997 (στο εξής: παλαιά ρύθμιση περί ασφαλιστικής καλύψεως).

4 Το άρθρο 1 της ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως ορίζει:

«Στην παρούσα ρύθμιση καθορίζονται, κατ' εφαρμογή του άρθρου 73 του [ΚΥΚ], οι όροι που διέπουν την ασφάλιση σε ολόκληρο τον κόσμο του εκάστοτε ασφαλισμένου κατά των κινδύνων ατυχήματος και επαγγελματικής ασθένειας.

Σύμφωνα με την παρούσα ρύθμιση, στην έννοια του "ασφαλισμένου" εμπίπτουν οι ακόλουθες κατηγορίες εργαζομένων:

— οι μόνιμοι υπάλληλοι·

— οι έκτακτοι υπάλληλοι·

— οι συμβασιούχοι υπάλληλοι.»

5 Το άρθρο 30 της ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως περιλαμβάνει τις ακόλουθες μεταβατικές διατάξεις:

«[Η παλαιά ρύθμιση περί ασφαλιστικής καλύψεως] καταργείται.

Παρ' όλα αυτά, η ανωτέρω ρύθμιση παραμένει εφαρμοστέα για κάθε σχέδιο απόφασης το οποίο θεσπίζεται δυνάμει του άρθρου 20, παράγραφος 1, προ της 1ης Ιανουαρίου 2006 […]»

6 Το άρθρο 31 της ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως ορίζει:

«Η [νέα ρύθμιση περί ασφαλιστικής καλύψεως] αρχίζει να ισχύει την πρώτη ημέρα του μήνα που έπεται του μήνα κατά τη διάρκεια του οποίου ο πρόεδρος του Δικαστηρίου [της Ευρωπαϊκής Ένωσης] θα διαπιστώσει την επίτευξη της κοινής συμφωνίας των θεσμικών οργάνων για την οποία γίνεται λόγος στο άρθρο 73, παράγραφος 1, του [ΚΥΚ].

Η παρούσα ρύθμιση εφαρμόζεται από την ίδια ημερομηνία.»

Έννοια της μόνιμης αναπηρίας

7 Το άρθρο 11 της ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως, με τίτλο «Μόνιμη αναπηρία», ορίζει:

«1. Η ολική ή μερική μόνιμη αναπηρία εκτιμάται με κριτήριο τη [ΒΣΨΑ], η οποία καθορίζεται με βάση τον ευρωπαϊκό πίνακα των ποσοστών αναπηρίας για την εκτίμηση των βλαβών που προκαλούνται στη σωματική και ψυχική ακεραιότητα, που παρατίθεται στο παράρτημα Α της παρούσας ρύθμισης.

Είναι εφαρμοστέες οι πρακτικές λεπτομέρειες εφαρμογής του εν λόγω πίνακα, οι οποίες παρατίθενται στο παράρτημα Β.

[...]

2. Σε περίπτωση ολικής μόνιμης αναπηρίας του ασφαλισμένου συνεπεία ατυχήματος ή επαγγελματικής ασθένειας, γίνεται δεκτό ότι η [ΒΣΨΑ] ισοδυναμεί με 100 %, οπότε καταβάλλεται στον ασφαλισμένο το κεφάλαιο που προβλέπεται στο άρθρο 73, παράγραφος 2, στοιχείο β', του [ΚΥΚ].

3. Σε περίπτωση μερικής μόνιμης αναπηρίας του ασφαλισμένου συνεπεία ατυχήματος ή επαγγελματικής ασθένειας, καταβάλλεται στον ασφαλισμένο το κεφάλαιο που προβλέπεται στο άρθρο 73, παράγραφος 2, στοιχείο γ′, του [ΚΥΚ] και προσδιορίζεται με βάση τα ποσοστά που προβλέπονται στον πίνακα [...].

4. Η βλάβη που έχει προκληθεί σε ήδη πάσχοντα μέλη ή όργανα του σώματος αποζημιώνεται μόνο κατά το μέτρο της διαφοράς της κατάστασής τους πριν και μετά το ατύχημα.

5. [...]

6. Η συνολική αποζημίωση που καταβάλλεται για περισσότερες αναπηρίες προκληθείσες από το ίδιο ατύχημα προσδιορίζεται με πρόσθεση, χωρίς να επιτρέπεται υπέρβαση ούτε του συνολικού ασφαλισμένου κεφαλαίου για ολική μόνιμη αναπηρία ούτε του μερικού ασφαλισμένου ποσού για ολική απώλεια ή πλήρη απώλεια της χρήσης του προσβληθέντος μέλους ή οργάνου.»

8 Το άρθρο 12 της παλαιάς ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως όριζε:

«1. Σε περίπτωση ολικής μόνιμης αναπηρίας του υπαλλήλου συνεπεία ατυχήματος ή επαγγελματικής ασθενείας, καταβάλλεται σε αυτόν το προβλεπόμενο από το άρθρο 73, παράγραφος 2, στοιχείο β′, του ΚΥΚ κεφάλαιο.

2. Σε περίπτωση μερικής μόνιμης αναπηρίας του υπαλλήλου συνεπεία ατυχήματος ή επαγγελματικής ασθενείας, καταβάλλεται σε αυτόν το κεφάλαιο που καθορίζεται σε συνάρτηση με τα ποσά που προβλέπονται στον πίνακα ποσοστών αναπηρίας του παραρτήματος.»

Συμπληρωματική αποζημίωση

9 Το άρθρο 13 της ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως ορίζει ότι, βάσει γνωματεύσεως των ιατρών που διορίζονται από τα θεσμικά όργανα ή της κατ' άρθρο 22 ιατρικής επιτροπής, χορηγείται στον ασφαλισμένο αποζημίωση, συμπληρωματική της αποζημιώσεως που καταβάλλεται σε περίπτωση μερικής μόνιμης αναπηρίας, για αισθητικές βλάβες, βλάβες στις γενετήσιες λειτουργίες (εξαιρουμένης της αναπαραγωγικής λειτουργίας), για οξείς πόνους οι οποίοι δεν είναι δυνατόν να διαγνωσθούν αντικειμενικώς αλλά είναι ιατρικώς βάσιμοι και για παρεμπόδιση της ασκήσεως συγκεκριμένων δραστηριοτήτων τις οποίες ο ασφαλισμένος ασκούσε κατά τον ελεύθερο χρόνο του. Η αποζημίωση αυτή καθορίζεται βάσει του πίνακα προσδιορισμού των βλαβών ειδικής φύσεως του παραρτήματος Γ της ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως.

Διαδικαστικές διατάξεις

10 Το άρθρο 18 της νέας ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως ορίζει ότι οι αποφάσεις που αφορούν το κατά πόσον ένα γεγονός οφείλεται σε ατύχημα καθώς και οι αποφάσεις που αφορούν την αναγνώριση της επαγγελματικής αιτίας της ασθένειας και τον προσδιορισμό του ποσοστού μόνιμης αναπηρίας λαμβάνονται από την ΑΔΑ κατά τη διαδικασία του άρθρου 20 της ιδίας ρυθμίσεως, βάσει των πορισμάτων του ή των ιατρών τους οποίους έχουν διορίσει τα όργανα και, εφόσον το ζητήσει ο ασφαλισμένος, κατόπιν γνωματεύσεως της ιατρικής επιτροπής που προβλέπεται από το άρθρο 22 της εν λόγω ρυθμίσεως.

11 Η παράγραφος 3 του άρθρου 19 της ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως, το οποίο φέρει τον τίτλο «Σταθεροποίηση των βλαβών», ορίζει:

«Η απόφαση για τον καθορισμό του βαθμού αναπηρίας λαμβάνεται αφού σταθεροποιηθούν οι βλάβες που έχει υποστεί ο ασφαλισμένος. Γίνεται δεκτό ότι οι συνέπειες ενός ατυχήματος ή επαγγελματικής ασθένειας έχουν σταθεροποιηθεί εφόσον τα εν λόγω επακόλουθα έχουν παγιωθεί και εκτιμάται ότι η

όποια χειροτέρευσή τους θα είναι πολύ αργή και πολύ περιορισμένη. Για τον σκοπό αυτό, ο ασφαλισμένος είναι υποχρεωμένος να διαβιβάσει ιατρική έκθεση που να διαπιστώνει τη σταθεροποίηση της κατάστασής του και να διευκρινίζει τη φύση των βλαβών. Παρ' όλα αυτά, ο ιατρός ή οι ιατροί που έχει ορίσει το οικείο όργανο ή η ιατρική επιτροπή που προβλέπεται στο άρθρο 22 δύναται να αποφανθούν για τη σταθεροποίηση ακόμη και αν δεν έχει προσκομισθεί σχετική ιατρική έκθεση.

[...]»

12 Το άρθρο 20 της ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως ορίζει:

«1. Πριν λάβει οποιαδήποτε απόφαση δυνάμει του άρθρου 18, η [ΑΔΑ] κοινοποιεί στον ασφαλισμένο ή στους εξ αυτού έλκοντες δικαιώματα σχέδιο της απόφασης, επισυνάπτοντας τα συμπεράσματα του ή των ιατρών που έχει ορίσει το όργανο. Ο ασφαλισμένος και οι εξ αυτού έλκοντες δικαιώματα δύνανται να ζητήσουν να σταλεί η πλήρης ιατρική έκθεση σε ιατρό της επιλογής τους ή να διαβιβαστεί στους ιδίους.

2. Ο ασφαλισμένος και οι εξ αυτού έλκοντες δικαιώματα δύνανται, εντός εξήντα ημερών, να ζητήσουν να γνωματεύσει η ιατρική επιτροπή που προβλέπεται στο άρθρο 22. Στην αίτηση για γνωμάτευση της ιατρικής επιτροπής πρέπει να διευκρινίζεται το ονοματεπώνυμο του ιατρού που εκπροσωπεί τον ασφαλισμένο ή τους εξ αυτού έλκοντες δικαιώματα και να επισυνάπτεται έκθεση του συγκεκριμένου ιατρού στην οποία να επισημαίνονται τα αμφισβητούμενα ιατρικά ζητήματα στον ιατρό ή τους ιατρούς που έχει ορίσει το οικείο όργανο για τις ανάγκες της εφαρμογής των διατάξεων της παρούσας ρύθμισης.

3. Εάν, κατά τη λήξη της ανωτέρω προθεσμίας, δεν έχει υποβληθεί αίτηση για γνωμάτευση της ιατρικής επιτροπής, η [ΑΔΑ] λαμβάνει απόφαση ίδια με το κοινοποιηθέν σχέδιο.»

13 Το άρθρο 20, πρώτο εδάφιο, της παλαιάς ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως όριζε:

«Η απόφαση περί προσδιορισμού του βαθμού αναπηρίας λαμβάνεται αφού σταθεροποιηθούν οι βλάβες που έχει υποστεί ο υπάλληλος. Προς τούτο, ο υπάλληλος υποχρεούται να διαβιβάσει ιατρική έκθεση βεβαιούσα τη θεραπεία ή τη σταθεροποίηση της καταστάσεώς του και προσδιορίζουσα τη φύση των βλαβών.»

14 Το άρθρο 22 της ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως, με τίτλο «Ιατρική επιτροπή», ορίζει:

«1. Η ιατρική επιτροπή απαρτίζεται από τρεις ιατρούς, οι οποίοι ορίζονται ως εξής:

— ο πρώτος από τον ασφαλισμένο ή από τους εξ αυτού έλκοντες δικαιώματα,

— ο δεύτερος από την [ΑΔΑ],

— ο τρίτος με κοινή συμφωνία του πρώτου και του δεύτερου ιατρού.

Εάν δεν επιτευχθεί συμφωνία για τον διορισμό του τρίτου ιατρού εντός διμήνου από την ημερομηνία διορισμού του δεύτερου ιατρού, ο τρίτος ιατρός ορίζεται αυτεπαγγέλτως από τον πρόεδρο του Δικαστηρίου με πρωτοβουλία ενός από τα μέρη.

Ανεξαρτήτως του τρόπου διορισμού του, ο τρίτος ιατρός πρέπει να διαθέτει εγνωσμένη εμπειρογνωμοσύνη σε θέματα εκτίμησης και αποκατάστασης σωματικών βλαβών.

2. Το όργανο αναθέτει εντολή στην ιατρική επιτροπή. Η εντολή καλύπτει τα ζητήματα ιατρικής φύσεως τα οποία εγείρονται στην έκθεση του ιατρού που εκπροσωπεί τον ασφαλισμένο ή τους εξ αυτού έλκοντες δικαιώματα, καθώς και άλλες συναφείς ιατρικές εκθέσεις που έχουν διαβιβασθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 20, παράγραφος 2.

Οι αμοιβές και τα έξοδα των ιατρών που απαρτίζουν την ιατρική επιτροπή καθορίζονται σύμφωνα με πίνακα που καταρτίζεται από τους προϊσταμένους διοικήσεως των θεσμικών οργάνων, σε συνάρτηση με την πολυπλοκότητα του φακέλου του οποίου η εξέταση έχει ανατεθεί στην επιτροπή.

Πριν από την επιβεβαίωση της εντολής στους ιατρούς, το θεσμικό όργανο ενημερώνει τον ασφαλισμένο ή τους εξ αυτού έλκοντες δικαιώματα για τις αμοιβές και τα έξοδα που αυτοί ενδέχεται να κληθούν τελικώς να καταβάλουν κατ' εφαρμογή της παραγράφου 4. Σε καμία περίπτωση δεν δύνανται ο ασφαλισμένος ή οι εξ αυτού έλκοντες δικαιώματα να απορρίψουν τον τρίτο ιατρό εξαιτίας του ποσού της αμοιβής και των εξόδων που αυτός έχει ζητήσει. Ωστόσο, ο ασφαλισμένος έχει ανά πάσα στιγμή την ευχέρεια να δηλώσει ότι παραιτείται από τη διαδικασία προσφυγής στην ιατρική επιτροπή. Στην περίπτωση αυτή, η αμοιβή και τα έξοδα του ιατρού που έχει επιλέξει ο ασφαλισμένος ή οι εξ αυτού έλκοντες δικαιώματα, καθώς και το ήμισυ της αμοιβής και των εξόδων του τρίτου ιατρού εξακολουθούν να τους βαρύνουν κατά το τμήμα των εργασιών που έχουν ολοκληρωθεί.

Ο ασφαλισμένος ή οι εξ αυτού έλκοντες δικαιώματα παραμένουν υπόχρεοι έναντι του ιατρού του για τα ποσά που έχουν συμφωνηθεί με αυτόν, ανεξαρτήτως του ποσού που δέχεται να καταβάλει το όργανο.

3. Η ιατρική επιτροπή εξετάζει συλλογικά το σύνολο των εγγράφων τα οποία είναι διαθέσιμα και τα οποία ενδέχεται να της χρησιμεύσουν για την εξαγωγή των συμπερασμάτων της. Όλες οι αποφάσεις λαμβάνονται κατά πλειοψηφία. Ο κανονισμός λειτουργίας της ιατρικής επιτροπής και οι διαδικασίες που αυτή θα εφαρμόζει θεσπίζονται από την ίδια. Ο τρίτος ιατρός εκτελεί καθήκοντα γραμματέα και συντάσσει την έκθεση. Η ιατρική επιτροπή δύναται να ζητήσει τη διενέργεια συμπληρωματικών εξετάσεων, καθώς επίσης και να διαβουλευθεί με εμπειρογνώμονες προκειμένου να συμπληρώσει τον φάκελο ή να καταγράψει απόψεις χρήσιμες για την εκπλήρωση της αποστολής της.

Η ιατρική επιτροπή δύναται να εκδίδει ιατρικές γνωματεύσεις μόνο για τα πραγματικά δεδομένα τα οποία έχει κληθεί να διερευνήσει ή τα οποία της καθίστανται γνωστά.

Σε περίπτωση που η ιατρική επιτροπή, η αποστολή της οποίας περιορίζεται στις αμιγώς ιατρικές παραμέτρους της εκάστοτε υπόθεσης, θεωρεί ότι η υπόθεση αφορά αμφισβήτηση νομικής φύσεως, κηρύσσει εαυτήν αναρμόδια.

Κατά τη λήξη των εργασιών της, η ιατρική επιτροπή διατυπώνει τα συμπεράσματά της σε έκθεση που απευθύνει στην [ΑΔΑ].

Βάσει της έκθεσης αυτής, η [ΑΔΑ] κοινοποιεί την απόφασή της στον ασφαλισμένο ή στους εξ αυτού έλκοντες δικαιώματα, επισυνάπτοντας τα συμπεράσματα της ιατρικής επιτροπής. Ο ασφαλισμένος και οι εξ αυτού έλκοντες δικαιώματα δύνανται να ζητήσουν να σταλεί η πλήρης έκθεση της επιτροπής στον ιατρό της επιλογής τους ή να διαβιβαστεί στους ιδίους.

4. Τα έξοδα των εργασιών της ιατρικής επιτροπής καταβάλλονται από το όργανο στο οποίο υπάγεται ο ασφαλισμένος.

Εντούτοις, σε περίπτωση που η γνώμη της ιατρικής επιτροπής είναι σύμφωνη με το σχέδιο απόφασης της [ΑΔΑ], ο ασφαλισμένος ή οι εξ αυτού έλκοντες δικαιώματα είναι υποχρεωμένοι να καταβάλουν την αμοιβή και τα παρεπόμενα έξοδα του ιατρού που επέλεξαν, καθώς και το ήμισυ της αμοιβής και των παρεπόμενων εξόδων του τρίτου ιατρού, ενώ το υπόλοιπο μέρος καταβάλλεται από το όργανο.

[…]»

15 Το άρθρο 23 της παλαιάς ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως, το οποίο αφορούσε την ιατρική επιτροπή, όριζε:

«1. Η ιατρική επιτροπή απαρτίζεται από τρεις ιατρούς, οι οποίοι ορίζονται ως εξής:

— ο πρώτος από την [ΑΔΑ],

— ο δεύτερος από τον υπάλληλο ή από τους εξ αυτού έλκοντες δικαιώματα,

— ο τρίτος με κοινή συμφωνία του πρώτου και του δεύτερου ιατρού.

Εάν δεν επιτευχθεί συμφωνία για τον διορισμό του τρίτου ιατρού εντός διμήνου από την ημερομηνία διορισμού του δεύτερου ιατρού, ο τρίτος ιατρός ορίζεται αυτεπαγγέλτως από τον πρόεδρο του Δικαστηρίου [...] με πρωτοβουλία ενός από τα μέρη.

Κατά τη λήξη των εργασιών της, η ιατρική επιτροπή διατυπώνει τα συμπεράσματά της σε έκθεση που απευθύνει στην [ΑΔΑ] και στον υπάλληλο ή στους εξ αυτού έλκοντες δικαιώματα.

2. Τα έξοδα των εργασιών της ιατρικής επιτροπής καταβάλλονται από το όργανο στο οποίο υπάγεται ο υπάλληλος.

Σε περίπτωση κατά την οποία ο διορισθείς από τον υπάλληλο ιατρός διαμένει εκτός του τόπου όπου υπάλληλος ασκεί τα καθήκοντά του, ο υπάλληλος βαρύνεται με την πρόσθετη αμοιβή που συνεπάγεται ο διορισμός του εν λόγω ιατρού, πλην των εξόδων μετακινήσεως με επιβατική αμαξοστοιχία, σε πρώτη θέση, ή αεροπορικώς, σε οικονομική θέση, τα οποία αποδίδονται από το όργανο. Η παρούσα διάταξη δεν εφαρμόζεται σε περίπτωση ατυχήματος που συνέβη κατά την εκτέλεση ή επ' ευκαιρία της εκτελέσεως υπηρεσίας ή κατά τη μετάβαση στον τόπο εργασίας ή σε περίπτωση επαγγελματικής ασθενείας.

Οσάκις η γνώμη της ιατρικής επιτροπής είναι σύμφωνη με το σχέδιο αποφάσεως της [ΑΔΑ] που έχει κοινοποιηθεί στον υπάλληλο ή στους εξ αυτού έλκοντες δικαιώματα κατά το άρθρο 21, ο υπάλληλος ή οι εξ αυτού έλκοντες δικαιώματα βαρύνονται με την αμοιβή και τα παρεπόμενα έξοδα του ιατρού που επέλεξαν, καθώς και με το ήμισυ της αμοιβής και των παρεπόμενων εξόδων του τρίτου ιατρού, ενώ το υπόλοιπο μέρος βαρύνει το όργανο, εκτός εάν πρόκειται για ατύχημα που συνέβη κατά την εκτέλεση ή επ' ευκαιρία της εκτελέσεως υπηρεσίας ή κατά τη μετάβαση στον τόπο εργασίας.

Εντούτοις, σε εξαιρετικές περιπτώσεις και με απόφαση της [ΑΔΑ] η οποία λαμβάνεται μετά από γνωμοδότηση του ιατρού που η ίδια έχει ορίσει, είναι δυνατό να καταβληθούν από το όργανο όλα τα έξοδα που αναφέρονται στα προηγούμενα εδάφια.»

Ιστορικό της διαφοράς

16 Ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) υπήρξε θύμα σοβαρού ατυχήματος που συνέβη την 8η Δεκεμβρίου 2003. Συνεπεία του εν λόγω ατυχήματος ο προσφεύγων κρίθηκε ανίκανος προς εκτέλεση των καθηκόντων του, βάσει του άρθρου 78 του ΚΥΚ, από 1ης Ιουλίου 2005.

17 Κατόπιν της δηλώσεως ατυχήματος που υπέβαλε η σύζυγος του προσφεύγοντος, η Επιτροπή κίνησε τη διαδικασία του άρθρου 73 του ΚΥΚ.

18 Τη 10η Απριλίου 2005 ο διορισμένος από το θεσμικό όργανο ιατρός συνέταξε ενδιάμεση έκθεση για τον καθορισμό προσωρινής αποζημιώσεως. Με την έκθεση αυτή ο εν λόγω ιατρός εκτιμούσε το ποσοστό μόνιμης αναπηρίας του προσφεύγοντος κατά τον χρόνο σταθεροποιήσεως των βλαβών του σε τουλάχιστον 20 %.

19 Την 30ή Μαΐου 2005 ο προσφεύγων απευθύνθηκε στο Γραφείο «Διαχείριση και εκκαθάριση των ατομικών δικαιωμάτων» (PMO), ζητώντας τη επανεξέταση του φακέλου, ούτως ώστε το μη αμφισβητούμενο τμήμα του ποσοστού μόνιμης αναπηρίας του να καθορισθεί «σε επίπεδο εγγύτερο της πραγματικότητας».

20 Το PMO έκανε δεκτή την αίτηση του προσφεύγοντος και ζήτησε από τον διορισμένο από το όργανο ιατρό να προσδιορίσει με ακρίβεια το μη αμφισβητούμενο τμήμα του ποσοστού μόνιμης αναπηρίας, λαμβάνοντας ενδεχομένως υπόψη τα επιχειρήματα που προέβαλλε ο προσφεύγων προς θεμελίωση υψηλότερου ποσοστού αναπηρίας.

21 Με δεύτερη ενδιάμεση έκθεση της 1ης Ιουλίου 2005 ο διορισμένος από το όργανο ιατρός προέβη στην εκτίμηση ότι το μη αμφισβητούμενο τμήμα του ποσοστού αναπηρίας του προσφεύγοντος μπορούσε να καθορισθεί σε 40 %.

22 Βάσει της εν λόγω εκθέσεως, το PMO, με απόφαση της 8ης Αυγούστου 2005, ενέκρινε τη χορήγηση στον προσφεύγοντα προσωρινής αποζημιώσεως ύψους 381 812,22 ευρώ. Ο προσφεύγων εισέπραξε την εν λόγω αποζημίωση τον Νοέμβριο του 2005.

23 Εν τω μεταξύ, σε σχέση με το ζήτημα της σταθεροποιήσεως των βλαβών του, ο προσφεύγων είχε διαβιβάσει στο PMO έκθεση την οποία είχε συντάξει την 28η Ιουνίου 2005 ιατρός της επιλογής του και στην οποία αναφερόταν ότι η κατάσταση των βλαβών του είχε σταθεροποιηθεί. Η Επιτροπή δηλώνει ότι η έκθεση αυτή κοινοποιήθηκε στο PMO την 30ή Ιουνίου 2005, δήλωση η οποία δεν αμφισβητείται.

24 Με έκθεση της 21ης Σεπτεμβρίου 2006 συνταχθείσα βάσει του άρθρου 20, παράγραφος 1, της ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως, ο διορισμένος από το όργανο ιατρός διαπίστωσε ότι οι βλάβες του ασφαλισμένου είχαν λάβει οριστική μορφή από της 28ης Ιουνίου 2005. Προβαίνοντας σε εφαρμογή της νέας ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως, ο εν λόγω ιατρός ανέφερε ότι η ΒΣΨΑ του προσφεύγοντος ανερχόταν σε ποσοστό 62 %, το οποίο αναλυόταν ως ακολούθως: 37 % για τις βλάβες του ωτορινολαρυγγολογικού συστήματος (12 % για την απώλεια ακοής, 3 % για τις εμβοές, 20 % για τις διαταραχές ισορροπίας και 2 % για την όσφρηση), 15 % για τις ρευματικές παθήσεις και 10 % για τις ψυχοσυναισθηματικές βλάβες. Ο εν λόγω ιατρός διαπίστωσε επίσης ότι ο προσφεύγων είχε υποστεί μόνιμη αισθητική βλάβη κατά 3/7, η οποία δικαιολογούσε πρόσθετη αποζημίωση της τάξεως του 1,5 %.

25 Με σχέδιο αποφάσεως της 7ης Νοεμβρίου 2006 η ΑΔΑ ενέκρινε, βάσει της εκθέσεως του διορισμένου από το όργανο ιατρού της 21ης Σεπτεμβρίου 2006, τη χορήγηση στον προσφεύγοντα κεφαλαίου ύψους 606 126,90 ευρώ, το οποίο αντιστοιχούσε σε ΒΣΨΑ ποσοστού 63,5 % και από το οποίο έπρεπε να αφαιρεθεί το ποσό προσωρινής αποζημιώσεως που του είχε καταβληθεί, ύψους 381 812,22 ευρώ. Ως εκ τούτου, στα τέλη του 2006 ο προσφεύγων εισέπραξε το ποσό των 224 314,68 ευρώ, ως συμπλήρωμα της ήδη καταβληθείσας προσωρινής αποζημιώσεως.

26 Διαφωνώντας με το σχέδιο αποφάσεως της 7ης Νοεμβρίου 2006, ο προσφεύγων ζήτησε, με έγγραφο της 18ης Ιανουαρίου 2007, την εξέταση του φακέλου από ιατρική επιτροπή.

27 Δεδομένου ότι οι δύο ιατροί που διορίσθηκαν, αντιστοίχως, από τον προσφεύγοντα και από το όργανο δεν κατέληξαν σε συμφωνία επί του ονόματος του τρίτου ιατρού ο οποίος θα προήδρευε της ιατρικής επιτροπής, ο προσφεύγων, με έγγραφο της 5ης Μαΐου 2007, απευθύνθηκε στον Πρόεδρο του Δικαστηρίου προκειμένου αυτός να προβεί σε αυτεπάγγελτο διορισμό τρίτου ιατρού. Την 25η Ιουλίου

2007 το PMO, το οποίο ενημερώθηκε για τον διορισμό του τρίτου ιατρού και την εκ μέρους του τελευταίου αποδοχή της αποστολής του, ανέθεσε στον εν λόγω ιατρό την εντολή να ενεργεί εξ ονόματος της ιατρικής επιτροπής.

28 Η ιατρική επιτροπή πραγματοποίησε δύο συνεδριάσεις, την 3η Ιανουαρίου και την 13η Οκτωβρίου 2008, κατόπιν των οποίων ο τρίτος ιατρός συνέταξε έκθεση, με ημερομηνία 12 Νοεμβρίου 2008 (στο εξής: έκθεση της ιατρικής επιτροπής).

29 Η έκθεση της ιατρικής επιτροπής επιβεβαιώνει ότι ο προσφεύγων παρουσιάζει ΒΣΨΑ ποσοστού 62 % και ότι η μόνιμη αισθητική βλάβη κατά 3/7 την οποία έχει υποστεί δικαιολογεί συμπληρωματική αποζημίωση της τάξεως του 1,5 %. Με την εν λόγω έκθεση διαπιστώνεται επίσης ότι ο προσφεύγων έχει απολέσει κατά τα 2/7 τη δυνατότητα να διαγάγει τον βίο που διήγε προ του ατυχήματος, γεγονός που δικαιολογεί συμπληρωματική αποζημίωση της τάξεως του 1 %.

30 Η έκθεση της ιατρικής επιτροπής επιβεβαιώνει επίσης ως ημερομηνία σταθεροποιήσεως των βλαβών του προσφεύγοντος την 28η Ιουνίου 2005.

31 Η εν λόγω έκθεση υπεγράφη από τον διορισμένο από το όργανο ιατρό.

32 Με έγγραφα της 2ας Δεκεμβρίου 2008, της 21ης Ιανουαρίου 2009 και της 28ης Μαρτίου 2009 ο διορισμένος από τον προσφεύγοντα ιατρός εξέφρασε τη διαφωνία του με την έκθεση της ιατρικής επιτροπής, την οποία εν τέλει υπέγραψε και διαβίβασε στον τρίτο ιατρό την 28η Μαρτίου 2009. Σε σχέση δε με τα πορίσματα της εν λόγω εκθέσεως, ο διορισμένος από τον προσφεύγοντα ιατρός επισήμανε ότι η ιατρική επιτροπή όφειλε να λάβει υπόψη τον παλαιό πίνακα προσδιορισμού των ΒΣΨΑ, στοιχείο που θα είχε οδηγήσει στον καθορισμό υψηλότερου ποσοστού μόνιμης αναπηρίας.

33 Η έκθεση της ιατρικής επιτροπής παρελήφθη από το PMO την 9η Ιουνίου 2009. Βάσει της εκθέσεως αυτής, η ΑΔΑ, με απόφαση της 27ης Ιουλίου 2009, αναγνώρισε στον προσφεύγοντα ποσοστό ΒΣΨΑ αγγίζον συνολικώς το 64,5 %, επισημαίνοντας ότι θα ακολουθούσε η καταβολή του υπολοίπου του οφειλόμενου σε αυτόν κεφαλαίου, ύψους 9 543,31 ευρώ, το οποίο αντιστοιχούσε σε ΒΣΨΑ ποσοστού 1 %. Το εν λόγω ποσό κατεβλήθη στον προσφεύγοντα την 9η Νοεμβρίου 2009.

34 Την 23η Οκτωβρίου 2009 ο προσφεύγων υπέβαλε διοικητική ένσταση, δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, κατά της αποφάσεως της ΑΔΑ της 27ης Ιουλίου 2009. Η ένσταση συμπληρώθηκε με αναλυτική επιχειρηματολογία την 8η Δεκεμβρίου 2009. Με απόφαση της ΑΔΑ της 15ης Φεβρουαρίου 2010 η εν λόγω ένσταση απερρίφθη.

Αιτήματα των διαδίκων

35 Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο ΔΔ:

— να ακυρώσει την απόφαση της ΑΔΑ της 27ης Ιουλίου 2009, με την οποία περατώθηκε η διαδικασία που κινήθηκε βάσει του άρθρου 73 του ΚΥΚ κατόπιν του ατυχήματος της 8ης Δεκεμβρίου 2003 και με την οποία αναγνωρίσθηκε σε αυτόν ποσοστό ΒΣΨΑ 64,5 %·

— να ακυρώσει, εφόσον κρίνεται αναγκαίο, την απόφαση της 15ης Φεβρουαρίου 2010, με την οποία απερρίφθη η διοικητική ένστασή του·

— συνακολούθως, να αποφανθεί υπέρ της εκτιμήσεως του ποσοστού της ΒΣΨΑ του βάσει της ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως και του πίνακα προσδιορισμού των ΒΣΨΑ που ίσχυαν κατά τον χρόνο του ατυχήματος και έως την 1η Ιανουαρίου 2006 και να διατάξει την επανεξέταση

της αιτήσεως που ο ίδιος υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 73 του ΚΥΚ, από ιατρική επιτροπή συγκροτούμενη κατά τρόπο αμερόληπτο, ανεξάρτητο και ουδέτερο, η οποία θα είναι σε θέση να εργασθεί με ταχύτητα, ανεξαρτησία και άνευ προκαταλήψεων·

— να υποχρεώσει την Επιτροπή να του καταβάλει τόκους υπερημερίας επί του οφειλομένου βάσει του άρθρου 73 του ΚΥΚ κεφαλαίου με επιτόκιο 12 % για χρονικό διάστημα εκτεινόμενο από της 8ης Δεκεμβρίου 2004 το αργότερο και έως την αποπληρωμή του κεφαλαίου·

— να υποχρεώσει την Επιτροπή να ικανοποιήσει την ηθική βλάβη που ο ίδιος υπέστη από την προσβαλλόμενη απόφαση, επιδικάζοντάς του αποζημίωση, το ύψος της οποίας πρέπει κατά δίκαιη και εύλογη κρίση να καθορισθεί στο ποσό των 50 000 ευρώ·

— να καθορίσει το ποσό της αποζημιώσεως για την υλική ζημία που ο ίδιος υπέστη σε 15 000 ευρώ·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

36 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο ΔΔ:

— να κρίνει την προσφυγή-αγωγή απαράδεκτη ή, τουλάχιστον, αβάσιμη·

— να αποφανθεί κατά νόμον επί των δικαστικών εξόδων.

Σκεπτικό

Επί του αντικειμένου της διαφοράς

37 Πέραν της ακυρώσεως της αποφάσεως της 27ης Ιουλίου 2009, με την οποία η ΑΔΑ τού αναγνώρισε ποσοστό ΒΣΨΑ 64,5 % (στο εξής: απόφαση της 27ης Ιουλίου 2009), ο προσφεύγων ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της 15ης Φεβρουαρίου 2010, με την οποία απερρίφθη η διοικητική ένστασή του. Συναφώς, επιβάλλεται η υπόμνηση ότι το αίτημα ακυρώσεως αποφάσεως με την οποία απερρίφθη διοικητική ένσταση έχει ως αποτέλεσμα να επιλαμβάνεται το Δικαστήριο ΔΔ της πράξεως κατά της οποίας υποβλήθηκε η ένσταση, οσάκις αυτό καθ' εαυτό το εν λόγω αίτημα δεν έχει αυτοτελές περιεχόμενο (βλ., συναφώς, απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Ιανουαρίου 1989, 293/87, Vainker κατά Κοινοβουλίου, σκέψη 8· απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Απριλίου 2006, Τ-309/03, Camós Grau κατά Επιτροπής, σκέψη 43).

38 Δεδομένου ότι αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως με την οποία απερρίφθη η διοικητική ένσταση που είχε υποβληθεί κατά της αποφάσεως της 27ης Ιουλίου 2009 δεν έχει εν προκειμένω αυτοτελές περιεχόμενο, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η προσφυγή βάλλει επισήμως κατά της αποφάσεως της 27ης Ιουλίου 2009.

Επί του ακυρωτικού αιτήματος

39 Προς στήριξη του ακυρωτικού αιτήματός του ο προσφεύγων προβάλλει οκτώ λόγους ακυρώσεως· ειδικότερα:

— ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από τον παράνομο χαρακτήρα του πίνακα προσδιορισμού των ΒΣΨΑ ο οποίος εφαρμόσθηκε στην περίπτωσή του·

— ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αντλείται, αφενός, από παράβαση των όρων συμβάσεως συνομολογηθείσας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ασφαλιστικής εταιρίας και, αφετέρου, από παράβαση του άρθρου 73 του ΚΥΚ, καθώς, κατά τον προσφεύγοντα, η Επιτροπή ενήργησε κατά τρόπο που οδήγησε στην κατίσχυση των συμφερόντων «των ασφαλιστών»·

— ο τρίτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παράλειψη δράσεως εντός ευλόγου χρόνου, από παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως και από παράβαση του καθήκοντος αρωγής·

— ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της μη αναδρομικότητας, καθώς και από προσβολή κεκτημένων δικαιωμάτων·

— ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από τον μη αντιτάξιμο χαρακτήρα της νέας ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως·

— ο έκτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από τον παράτυπο χαρακτήρα του διορισμού του τρίτου ιατρού της ιατρικής επιτροπής, καθώς και από παραβίαση της αρχής της καλής πίστεως·

— ο έβδομος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παραβίαση των αρχών της συλλογικότητας, της ανεξαρτησίας, της αμεροληψίας και της ουδετερότητας οι οποίες πρέπει να διέπουν τις εργασίες της ιατρικής επιτροπής·

— ο όγδοος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παράβαση, εκ μέρους της ιατρικής επιτροπής, της εντολής της, από πρόδηλη πλάνη της ιατρικής επιτροπής κατά τη σύνταξη της εκθέσεώς της και από παράτυπη αιτιολόγηση αυτής.

40 Επιβάλλεται κατ' αρχάς η εξέταση του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της μη αναδρομικότητας, καθώς και από την προσβολή κεκτημένων δικαιωμάτων.

Επί του λόγου ακυρώσεως που αντλείται από την προσβολή κεκτημένων δικαιωμάτων και από παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της μη αναδρομικότητας

– Επί του παραδεκτού του λόγου ακυρώσεως

41 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ο υπό εξέταση λόγος ακυρώσεως είναι απαράδεκτος. Ειδικότερα, κατά την Επιτροπή, ο συγκεκριμένος λόγος ακυρώσεως είχε ήδη προβληθεί από τον προσφεύγοντα με ένστασή του υποβληθείσα στο πλαίσιο της κινηθείσας βάσει του άρθρου 73 του ΚΥΚ διαδικασίας. Όπως επισημαίνει η Επιτροπή, επί της εν λόγω ενστάσεως έχει εκδοθεί η απορριπτική απόφαση της 31ης Ιουλίου 2006, η οποία έχει πλέον καταστεί απρόσβλητη.

42 Εντούτοις, είναι απολύτως σαφές και δεν αμφισβητείται εξάλλου από την Επιτροπή ότι η απόφαση της 27ης Ιουλίου 2009 συνιστά βλαπτική πράξη και ότι η απόρριψη της ενστάσεως για την οποία κάνει λόγο η Επιτροπή είναι προγενέστερη της εν λόγω αποφάσεως.

43 Επιβάλλεται συναφώς η υπόμνηση ότι ο προσφεύγων δύναται παραδεκτώς να προβάλει οιοδήποτε λόγο, επιχείρημα ή πραγματικό στοιχείο δυνάμενο να θέσει εν αμφιβόλω τη νομιμότητα βλαπτικής πράξεως, τούτο δε ακόμη και αν ο συγκεκριμένος λόγος, επιχείρημα ή πραγματικό στοιχείο έχει ήδη προβληθεί από τον ίδιο προς στήριξη προγενέστερης ενστάσεώς του κατά άλλης πράξεως (βλ., συναφώς, απόφαση του Δικαστηρίου ΔΔ της 14ης Σεπτεμβρίου 2011, F-12/09, Α κατά Επιτροπής, σκέψη 136, κατά της οποίας εκκρεμεί αίτηση αναιρέσεως ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, υπόθεση T-595/11 P).

– Επί του βασίμου του λόγου ακυρώσεως

44 Κατά τα άρθρα 30 και 31 της νέας ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως, η παλαιά ρύθμιση περί ασφαλιστικής καλύψεως καταργείται και η νέα ρύθμιση τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα που έπεται του μήνα κατά τον οποίο ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου θα διαπιστώσει την επίτευξη της προβλεπόμενης από το άρθρο 73, παράγραφος 1, του ΚΥΚ κοινής συμφωνίας των θεσμικών οργάνων, ημέρα από της οποίας και εφαρμόζεται. Εν προκειμένω, δεδομένου ότι η επίτευξη της προβλεπόμενης από το άρθρο 73, παράγραφος 1, του ΚΥΚ κοινής συμφωνίας των θεσμικών οργάνων διαπιστώθηκε από τον Πρόεδρο του Δικαστηρίου στις 13 Δεκεμβρίου 2005, η νέα ρύθμιση περί ασφαλιστικής καλύψεως άρχισε να ισχύει την 1η Ιανουαρίου 2006. Το άρθρο 30, δεύτερο εδάφιο, της νέας ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως διευκρινίζει, εντούτοις, ότι η παλαιά ρύθμιση περί ασφαλιστικής καλύψεως, η οποία πρέπει να νοείται ως εμπερικλείουσα τον συνημμένο σε αυτήν πίνακα προσδιορισμού των ΒΣΨΑ, «παραμένει εφαρμοστέα για κάθε σχέδιο απόφασης [που έχει εκδοθεί από την ΑΔΑ] προ της 1ης Ιανουαρίου 2006», ήτοι για κάθε σχέδιο αποφάσεως που έχει εκδοθεί προ της εν λόγω ημερομηνίας και το οποίο αφορά την αναγνώριση του χαρακτήρα συγκεκριμένου γεγονότος ως συνέπειας ατυχήματος ή την αναγνώριση της επαγγελματικής αιτίας ασθενείας, τον προσδιορισμό του ποσοστού ΒΣΨΑ και το ύψος του αντίστοιχου κεφαλαίου.

45 Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η εφαρμογή στην περίπτωσή του του πίνακα προσδιορισμού των ΒΣΨΑ που περιλαμβάνεται στο παράρτημα της νέας ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως προσβάλλει τα δικαιώματα που έχει αποκτήσει βάσει των διατάξεων της παλαιάς ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως. Όπως επισημαίνει, το ατύχημα, η δήλωση ατυχήματος και η σταθεροποίηση των βλαβών συνεπάγονται δικαιώματα υπέρ του ασφαλισμένου, τα οποία γεννώνται τις αντίστοιχες ημερομηνίες και θεωρούνται κεκτημένα. Επιπροσθέτως, κατά τον προσφεύγοντα, μολονότι κανένα σχέδιο αποφάσεως δεν είχε ακόμη εκδοθεί από την ΑΔΑ στο πλαίσιο της διαδικασίας που κινήθηκε μετά το ατύχημα της 8ης Δεκεμβρίου 2003, στην περίπτωσή του έπρεπε να τύχει εφαρμογής ο πίνακας προσδιορισμού των ΒΣΨΑ που περιλαμβανόταν στο παράρτημα της παλαιάς ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως.

46 Ο προσφεύγων υποστηρίζει, συνακολούθως, ότι το άρθρο 30 της ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως είναι παράνομο, καθώς προβλέπει τη διατήρηση του πίνακα προσδιορισμού των ΒΣΨΑ που περιλαμβανόταν στο παράρτημα της παλαιάς ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως προκειμένου για τις διαδικασίες που κινήθηκαν προ της 1ης Ιανουαρίου 2006, ημερομηνίας ενάρξεως ισχύος της νέας ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως, μόνο στην περίπτωση κατά την οποία η διαδικασία τελούσε κατά την ημερομηνία εκείνη στο στάδιο εκδόσεως του σχεδίου αποφάσεως της ΑΔΑ, ενώ, κατά τον προσφεύγοντα, εφόσον το ατύχημα, η δήλωση ατυχήματος ή η σταθεροποίηση των βλαβών επήλθαν προ της 1ης Ιανουαρίου 2006, η παλαιά ρύθμιση περί ασφαλιστικής καλύψεως θα έπρεπε να εξακολουθεί να εφαρμόζεται έως το πέρας της κινηθείσας βάσει του άρθρου 73 του ΚΥΚ διαδικασίας.

47 Συναφώς, επιβάλλεται εκ προοιμίου η υπόμνηση ότι, σύμφωνα με γενικώς αναγνωρισμένη αρχή, ένας νέος κανόνας εφαρμόζεται, πλην εξαιρέσεων, άμεσα σε καταστάσεις που πρόκειται να γεννηθούν, καθώς και στα μελλοντικά αποτελέσματα καταστάσεων που γεννήθηκαν ενόσω τελούσε εν ισχύι ο παλαιός κανόνας, χωρίς ωστόσο να έχουν διαμορφωθεί πλήρως (βλ., συναφώς, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 15ης Φεβρουαρίου 1978, 96/77, Bauche και Delquignies, σκέψη 48· της 16ης Μαΐου 1979, 84/78, Tomadini, σκέψη 21· της 5ης Φεβρουαρίου 1981, 40/79, P κατά Επιτροπής, σκέψη 12· της 10ης Ιουλίου 1986, 270/84, Licata κατά ΟΚΕ, σκέψη 31, και της 29ης Ιανουαρίου 2002, C-162/00, Pokrzeptowicz-Meyer, σκέψη 50· διάταξη του Δικαστηρίου της 13ης Ιουνίου 2006, C-336/05, Echouikh, σκέψη 54· απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Δεκεμβρίου 2008, C-443/07 P, Centeno Mediavilla κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψεις 61 έως 63· αποφάσεις του Δικαστηρίου ΔΔ της 30ής Νοεμβρίου 2006, F-77/05, Balabanis και Le Dour κατά Επιτροπής, σκέψη 39, και της 4ης Σεπτεμβρίου 2008, F-22/07, Lafili κατά Επιτροπής, σκέψη 84).

48 Εν προκειμένω, επιβάλλεται να εξακριβωθεί εάν, κατά τον χρόνο ενάρξεως ισχύος της νέας ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως, ήτοι την 1η Ιανουαρίου 2006, ο προσφεύγων τελούσε, όπως ο ίδιος διατείνεται, σε κατάσταση εξ ολοκλήρου διαμορφωθείσα υπό την ισχύ του πίνακα προσδιορισμού των ΒΣΨΑ που περιλαμβανόταν στο παράρτημα της παλαιάς ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως. Μόνο σε μια τέτοια περίπτωση θα μπορούσε πράγματι να γίνει δεκτό ότι ο πίνακας της νέας ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως –πίνακας ο οποίος δεν μπορεί, εξάλλου, να θεωρηθεί διαδικαστικός κανόνας [βλ., a contrario, απόφαση του Δικαστηρίου της 6ης Ιουλίου 1993, C-121/91 και C-122/91, CT Control (Rotterdam) και JCT Benelux κατά Επιτροπής, σκέψεις 22 και 23]– εφαρμόσθηκε αναδρομικώς επί του προσφεύγοντος. Στην περίπτωση αυτή θα πρέπει εν συνεχεία να εξετασθεί η ένσταση ελλείψεως νομιμότητας που προβάλλει ο προσφεύγων και, ειδικότερα, η νομιμότητα της αναδρομικής εφαρμογής του πίνακα της νέας ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως υπό το πρίσμα των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

49 Προ της εξετάσεως του εν λόγω ζητήματος, επιβάλλεται να τονισθεί ότι, κατά το άρθρο 12, παράγραφος 2, της παλαιάς ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως, όπως, εξάλλου, και κατά το άρθρο 11, παράγραφος 3, της νέας ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως, το ύψος του κεφαλαίου που προβλέπεται από το άρθρο 73, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του ΚΥΚ σε περίπτωση μερικής μόνιμης αναπηρίας καθορίζεται σε συνάρτηση με τα ποσοστά που προβλέπονται στον πίνακα προσδιορισμού των ΒΣΨΑ που περιλαμβάνεται στο παράρτημα εκάστης των ρυθμίσεων.

50 Υπό τις συνθήκες αυτές, προκειμένου η κατάσταση ασφαλισμένου να θεωρείται ως εξ ολοκλήρου διαμορφωθείσα υπό την ισχύ του πίνακα προσδιορισμού των ΒΣΨΑ που περιλαμβανόταν στο παράρτημα της παλαιάς ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως, πρέπει να αποδεικνύεται ότι, το αργότερο την προηγουμένη της ημερομηνίας ενάρξεως ισχύος της νέας ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως, ήτοι την 31η Δεκεμβρίου 2005, η κατάστασή του ήταν τέτοια ώστε να καθιστά δυνατή τη θεμελίωση δικαιώματος για τον προσδιορισμό της ΒΣΨΑ του σύμφωνα με τα ποσοστά που προέβλεπε ο πίνακας προσδιορισμού των ΒΣΨΑ του παραρτήματος της παλαιάς ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως.

51 Συναφώς, επιβάλλεται η επισήμανση ότι εκ μόνης της επελεύσεως του ατυχήματος ή της επαγγελματικής ασθενείας δεν θεμελιώνεται δικαίωμα του ασφαλισμένου για προσδιορισμό του ποσοστού της ΒΣΨΑ του.

52 Το άρθρο 73 του ΚΥΚ ορίζει βεβαίως ότι ο υπάλληλος «καλύπτεται από την ημέρα αναλήψεως της υπηρεσίας» έναντι των κινδύνων επαγγελματικής ασθενείας και ατυχήματος. Η εν λόγω διάταξη ορίζει επίσης ότι οι παροχές που καλύπτουν τους κινδύνους αυτούς «εξασφαλίζονται» στον υπάλληλο.

53 Εντούτοις, μολονότι ο νομοθέτης της Ένωσης καθιέρωσε καθεστώς ασφαλίσεως έναντι των κινδύνων ατυχήματος και επαγγελματικής ασθενείας, τα θεσμικά όργανα, ενεργώντας δυνάμει του άρθρου 73, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, εξήρτησαν τη θεμελίωση του δικαιώματος στις εν λόγω ασφαλιστικές παροχές και, συνεπώς, τη λήψη τους από ορισμένους όρους.

54 Συγκεκριμένα, βάσει του άρθρου 20, πρώτο εδάφιο, της παλαιάς ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως, όπως, εξάλλου, και βάσει του άρθρου 19, παράγραφος 3, της νέας ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως, η απόφαση περί προσδιορισμού του βαθμού ΒΣΨΑ μπορεί να ληφθεί μόνο μετά τη σταθεροποίηση των βλαβών του ασφαλισμένου· ως τέτοια νοείται η κατάσταση του θύματος του οποίου οι βλάβες έχουν λάβει πάγια μορφή κατά τρόπο ώστε να εμφανίζονται ως μη επιδεχόμενες ίαση ή βελτίωση, ενώ η περαιτέρω θεραπεία να μη θεωρείται, κατ' αρχήν, ενδεδειγμένη παρά μόνο για την αποτροπή επιδεινώσεώς τους (απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Μαΐου 1996, T-148/95, W κατά Επιτροπής, σκέψη 36).

55 Τούτο σημαίνει, όπως έκρινε το Δικαστήριο με την απόφαση της 14ης Ιουλίου 1981, C-186/80, Suss κατά Επιτροπής (σκέψη 15· βλ., επίσης, απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Φεβρουαρίου 2011, F-119/07, Strack κατά Επιτροπής, σκέψη 88), ότι το δικαίωμα προς λήψη της αποζημιώσεως που προβλέπεται από το άρθρο 73, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του ΚΥΚ σε περίπτωση μερικής μόνιμης αναπηρίας, όπως εν προκειμένω, γεννάται μόνο κατά τον χρόνο σταθεροποιήσεως των βλαβών στο σύνολό τους. Επιπροσθέτως, μόνον από της ημερομηνίας αυτής έχει ο ασφαλισμένος δικαίωμα να ζητήσει τον προσδιορισμό της ΒΣΨΑ του.

56 Εφόσον η κατάσταση του ασφαλισμένου, από πλευράς του δικαιώματός του προς προσδιορισμό της ΒΣΨΑ του, διαμορφώνεται εξ ολοκλήρου κατά τον χρόνο σταθεροποιήσεως των βλαβών του, πρέπει κατ' αρχήν να εφαρμόζεται στον ασφαλισμένο ο πίνακας προσδιορισμού των ΒΣΨΑ που ισχύει κατά τον χρόνο της εν λόγω σταθεροποιήσεως.

57 Επιβάλλεται δε να τονισθεί ότι, εν αντιθέσει προς ό,τι υποστηρίζει η Επιτροπή, η κατάσταση του ασφαλισμένου όσον αφορά την κάλυψη έναντι των κινδύνων ατυχήματος ή επαγγελματικής ασθενείας διαφέρει σαφώς της καταστάσεως επιτυχόντος σε διαγωνισμό ως προς το δικαίωμα κατατάξεως σε βαθμό, την οποία αφορούσε η προμνησθείσα απόφαση Centeno Mediavilla κ.λπ. κατά Επιτροπής (σκέψεις 63 έως 68). Συγκεκριμένα, η κατάταξη σε βαθμό επιτυχόντος σε διαγωνισμό προϋποθέτει τον διορισμό του ενδιαφερομένου. Η Διοίκηση διαθέτει όμως ευρεία εξουσία εκτιμήσεως ως προς τον διορισμό επιτυχόντων σε διαγωνισμό, η οποία αποτελεί απόρροια του γεγονότος ότι οι οικείες διατάξεις δεν προβλέπουν ότι οι επιτυχόντες σε διαγωνισμό έχουν, εκ της ιδιότητάς τους αυτής, δικαίωμα σε διορισμό. Αντιθέτως, η αποζημίωση του ασφαλισμένου σε περίπτωση ατυχήματος ή επαγγελματικής ασθενείας δεν αποτελεί επιλογή της Διοικήσεως, στο πλαίσιο, λόγου χάριν, ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως, αλλά επακόλουθο της διαπιστώσεως μόνιμης αναπηρίας μετά τη σταθεροποίηση των βλαβών.

58 Είναι βεβαίως αληθές, όπως επισημαίνει η Επιτροπή, ότι, κατά την ημερομηνία σταθεροποιήσεως των βλαβών, ο ασφαλισμένος είναι ακόμη δανειστής μόνο «χρέους αξίας» και όχι «χρέους ποσού», καθώς το οφειλόμενο ποσό καθορίζεται κατά τον χρόνο εκδόσεως της αποφάσεως της ΑΔΑ με την οποία προσδιορίζεται, βάσει των ιατρικών εκτιμήσεων, το ποσοστό της ΒΣΨΑ και το ύψος του αντίστοιχου κεφαλαίου.

59 Εντούτοις, μολονότι η απαίτηση του ασφαλισμένου θεωρείται εκκαθαρισμένη μόνο κατά τον χρόνο εκδόσεως της αποφάσεως της ΑΔΑ, η οποία λαμβάνεται βάσει της γνωματεύσεως του ιατρού του οργάνου ή της ιατρικής επιτροπής και καθορίζει το ποσό του οφειλόμενου κεφαλαίου, μια τέτοια απόφαση, η οποία περατώνει, κατ' αρχήν, την κινηθείσα βάσει του άρθρου 73 του ΚΥΚ διαδικασία, προϋποθέτει τον προσδιορισμό του ποσοστού ΒΣΨΑ του ασφαλισμένου. Το ζήτημα, όμως, που τίθεται εν προκειμένω είναι ακριβώς ο προσδιορισμός του πίνακα βάσει του οποίου ο διορισμένος από το όργανο ιατρός ή, ενδεχομένως, η ιατρική επιτροπή θα αξιολογήσει τη ΒΣΨΑ ασφαλισμένου του οποίου η σταθεροποίηση των σωματικών ή ψυχικών βλαβών έχει επέλθει προ της ενάρξεως ισχύος της νέας ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως.

60 Τέλος, η αποδοχή της ημερομηνίας εκδόσεως του σχεδίου αποφάσεως της ΑΔΑ περί προσδιορισμού του ποσοστού ΒΣΨΑ του ασφαλισμένου και περί καθορισμού του ποσού του αντίστοιχου κεφαλαίου ως κρίσιμης ημερομηνίας για τον προσδιορισμό του εφαρμοστέου πίνακα των ΒΣΨΑ, όπως υπαγορεύει το άρθρο 30 της νέας ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως, θα μπορούσε να οδηγήσει στην εφαρμογή διαφορετικών κανόνων σε πρόσωπα των οποίων η σταθεροποίηση των βλαβών έχει επέλθει την ίδια χρονική στιγμή, αναλόγως της ταχύτητας με την οποία η Διοίκηση θα είχε εξετάσει τους αντίστοιχους φακέλους, τούτο δε χωρίς να αποκλείεται ο κίνδυνος αυθαιρεσιών (βλ. σε σχέση με τον προσδιορισμό του εφαρμοστέου δικαίου στο πεδίο της εκκαθαρίσεως δικαιωμάτων επικουρικής συντάξεως, απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Οκτωβρίου 2011, T-439/09, Purvis κατά Κοινοβουλίου, σκέψεις 39 και 40).

61 Εν προκειμένω, από τη δικογραφία και, ειδικότερα, από την έκθεση του διορισμένου από το όργανο ιατρού της 21ης Σεπτεμβρίου 2006 προκύπτει ότι ως ημερομηνία σταθεροποιήσεως των βλαβών του προσφεύγοντος προσδιορίσθηκε η 28η Ιουνίου 2005. Επομένως, από της ημερομηνίας αυτής ο προσφεύγων είχε το δικαίωμα να ζητήσει τον υπολογισμό του ποσοστού ΒΣΨΑ του βάσει του πίνακα προσδιορισμού των ΒΣΨΑ που περιλαμβανόταν στο παράρτημα της ισχύουσας κατά την ημερομηνία εκείνη ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως έναντι των κινδύνων ατυχήματος και επαγγελματικής ασθενείας, ήτοι βάσει του πίνακα προσδιορισμού των ΒΣΨΑ του παραρτήματος της παλαιάς ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως.

62 Εκ των προεκτεθέντων δύναται να συναχθεί ότι το άρθρο 30 της ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως, ορίζοντας ότι ο πίνακας του παραρτήματος της εν λόγω ρυθμίσεως εφαρμόζεται, ελλείψει σχεδίου αποφάσεως της ΑΔΑ περί προσδιορισμού του ποσοστού ΒΣΨΑ, στους ασφαλισμένους θύματα ατυχήματος ή επαγγελματικής ασθενείας των οποίων οι βλάβες σταθεροποιήθηκαν προ της ημερομηνίας ενάρξεως ισχύος της εν λόγω ρυθμίσεως, ήτοι προ της 1ης Ιανουαρίου 2006, αφορά, προκειμένου για τους εν λόγω ασφαλισμένους, καταστάσεις διαμορφωθείσες πλήρως ενόσω τελούσε εν ισχύι ο πίνακας προσδιορισμού των ΒΣΨΑ του παραρτήματος της παλαιάς ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως. Επομένως, το άρθρο 30 της ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως δίδει συναφώς αναδρομική ισχύ στον περιλαμβανόμενο στο παράρτημα της εν λόγω ρυθμίσεως πίνακα προσδιορισμού των ΒΣΨΑ.

63 Πλην όμως, κατά κανόνα, η αρχή της ασφάλειας των εννόμων καταστάσεων δεν επιτρέπει να ορίζεται ως σημείο αφετηρίας της διαχρονικής εφαρμογής πράξεως της Ένωσης ημερομηνία προγενέστερη της ενάρξεως ισχύος της (βλ., συναφώς, απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Νοεμβρίου 2001, C-110/97, Κάτω Χώρες κατά Συμβουλίου, σκέψη 151 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

64 Εντούτοις, κατ' εξαίρεση, τούτο δεν ισχύει οσάκις το απαιτεί ο επιδιωκόμενος σκοπός και οσάκις διασφαλίζεται προσηκόντως η δικαιολογημένη εμπιστοσύνη των ενδιαφερομένων (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 25ης Ιανουαρίου 1979, 98/78, Racke, σκέψη 20, της 13ης Νοεμβρίου 1990, C-331/88, Fedesa κ.λπ., σκέψη 45, και προπαρατεθείσα απόφαση Κάτω Χώρες κατά Συμβουλίου, σκέψη 151).

65 Εν προκειμένω, δεν προκύπτει η συνδρομή των προαναφερθέντων με την προηγούμενη σκέψη όρων. Κατ' αρχάς, η Επιτροπή δεν απέδειξε την ύπαρξη σκοπού επιτάσσοντος την αναδρομική εφαρμογή της νέας ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως. Στο πλαίσιο αυτό, το επιχείρημα ότι ο πίνακας προσδιορισμού των ΒΣΨΑ που περιλαμβανόταν στο παράρτημα της παλαιάς ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως παρουσίαζε ατέλειες, ήτοι, κατά τη διατύπωση του κειμένου που δημοσιεύθηκε στις *Διοικητικές Πληροφορίες* αριθ. 91-2005 της 19ης Δεκεμβρίου 2005, με το οποίο ανακοινώθηκε στο προσωπικό της Επιτροπής η θέση σε ισχύ της νέας ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως, ήταν «αναχρονιστικός, δύσχρηστος και στερείτο ευρωπαϊκού προσανατολισμού» [δεδομένου ότι ο παλαιός πίνακας ήταν ο «Barème [o]fficiel [b]elge des [i]nvalidités» (BOBI)] [επίσημος βελγικός πίνακας προσδιορισμού ποσοστού αναπηρίας], δεν εξηγεί κατά τρόπο πειστικό τον λόγο για τον οποίο ο εκσυγχρονισμός του εν λόγω πίνακα καθιστούσε αναγκαία την αναδρομική ισχύ του νέου πίνακα.

66 Επιπροσθέτως, η εφαρμογή του πίνακα προσδιορισμού των ΒΣΨΑ που περιλαμβάνεται στο παράρτημα της νέας ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως επί ασφαλισμένων οι οποίοι είχαν υπάρξει θύματα ατυχήματος ή επαγγελματικής ασθενείας προ της ενάρξεως ισχύος, την 1η Ιανουαρίου 2006, της νέας ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως και των οποίων οι βλάβες σταθεροποιήθηκαν προ της συγκεκριμένης ημερομηνίας έπληξε αναμφιβόλως τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη των εν λόγω ασφαλισμένων.

67 Ακόμη και αν υποτεθεί, όπως επισήμανε η Επιτροπή κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι η εφαρμογή του πίνακα προσδιορισμού των ΒΣΨΑ του παραρτήματος της νέας ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως δύναται, αναλόγως της φύσεως των βλαβών, να οδηγήσει άλλοτε σε ενίσχυση της ασφαλιστικής καλύψεως έναντι του κινδύνου ατυχήματος ή επαγγελματικής ασθενείας και άλλοτε

σε περιορισμό της, εν συγκρίσει προς τον πίνακα προσδιορισμού των ΒΣΨΑ του παραρτήματος της παλαιάς ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως, ο ενιαίος χαρακτήρας και η ομοιόμορφη εφαρμογή ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως έναντι των κινδύνων ατυχήματος και επαγγελματικής ασθενείας υιοθετηθείσας με κοινή συμφωνία των οργάνων επιτάσσουν, κατ' αρχήν, την ταυτόχρονη έναρξη ισχύος της εν λόγω ρυθμίσεως για το σύνολο των οργάνων και του προσωπικού τους, πλην της περιπτώσεως αντίθετης διατάξεως σκοπούσας ακριβώς στην προστασία δικαιωμάτων κτηθέντων υπό την ισχύ της παλαιάς ρυθμίσεως (βλ., αντιστοίχως, προπαρατεθείσα απόφαση Racke, σκέψη 16). Ασφαλώς, δεν δύναται να απαγορευθεί στα θεσμικά όργανα να επεκτείνουν την εφαρμογή της νέας ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως, αν αυτή είναι ευνοϊκότερη για τους ασφαλισμένους, επί καταστάσεων οι οποίες γεννήθηκαν και διαμορφώθηκαν οριστικώς ενόσω τελούσε εν ισχύι η παλαιά ρύθμιση περί ασφαλιστικής καλύψεως· πλην όμως, η νέα ρύθμιση περί ασφαλιστικής καλύψεως δεν περιλαμβάνει καμία συναφή μεταβατική διάταξη.

68 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι η νέα ρύθμιση περί ασφαλιστικής καλύψεως πρέπει να κηρυχθεί παράνομη καθόσον προβλέπει την εφαρμογή του περιλαμβανόμενου στο παράρτημά της πίνακα επί ασφαλισμένων, θυμάτων ατυχήματος ή επαγγελματικής ασθενείας των οποίων οι βλάβες σταθεροποιήθηκαν προ της ενάρξεως ισχύος της.

69 Επομένως, πεπλανημένως η ιατρική επιτροπή, κατά τη σύνταξη της εκθέσεώς της την 9η Ιουνίου 2009, και εν συνεχεία η ΑΔΑ, κατά την έκδοση της αποφάσεως της 27ης Ιουλίου 2009, εφάρμοσαν τον πίνακα προσδιορισμού των ΒΣΨΑ του παραρτήματος της νέας ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως. Συνεπώς, επιβάλλεται, εκ του λόγου τούτου, η ακύρωση της αποφάσεως της 27ης Ιουλίου 2009, παρελκούσης της αποφάνσεως επί των λοιπών λόγων ακυρώσεως που προβάλλει ο προσφεύγων στο πλαίσιο του ακυρωτικού αιτήματός του.

Επί του αποζημιωτικού αιτήματος

70 Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι υπέστη τρία διαφορετικά είδη ζημιών: ζημία που δικαιολογεί την καταβολή τόκων υπερημερίας, υλική ζημία και ηθική βλάβη

Επί της καταβολής τόκων υπερημερίας

71 Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο ΔΔ να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει τόκους υπερημερίας επί του οφειλόμενου βάσει του άρθρου 73 του ΚΥΚ κεφαλαίου.

72 Στο αφιερωμένο στο αποζημιωτικό αίτημα τμήμα των υπομνημάτων του ο προσφεύγων δεν προσδιορίζει σε ποια αιτίαση στηρίζει το συγκεκριμένο σκέλος του αποζημιωτικού αιτήματος. Εντούτοις, ο προσφεύγων επισημαίνει κατά τρόπο πιο γενικό ότι η ευθύνη της Επιτροπής ιδρύεται λόγω των παρανομιών τις οποίες ο ίδιος προέβαλε προς στήριξη του ακυρωτικού αιτήματός του.

73 Λαμβανομένων υπόψη των λόγων ακυρώσεως που προβλήθηκαν και των αιτιάσεων που διατυπώθηκαν στο πλαίσιο του ακυρωτικού αιτήματος, είναι σαφές ότι πρόθεση του προσφεύγοντος είναι να θεμελιώσει το αίτημα περί επιδικάσεως τόκων υπερημερίας στην αιτίαση ότι η Διοίκηση δεν εξέδωσε την απόφασή της εντός ευλόγου χρόνου.

74 Συνεπώς, πρέπει να εξετασθεί εάν ο χρόνος που παρήλθε έως την έκδοση της αποφάσεως της 27ης Ιουλίου 2009 υπερβαίνει το εύλογο μέτρο.

75 Κατ' αρχάς, επιβάλλεται η υπόμνηση ότι οι διατάξεις του άρθρου 20 της παλαιάς ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως ορίζουν ότι ο ασφαλισμένος υποχρεούται να διαβιβάσει ιατρική έκθεση βεβαιούσα τη σταθεροποίηση της καταστάσεώς του, προκειμένου να μπορεί η ΑΔΑ να εκδώσει απόφαση προσδιορισμού του ποσοστού ΒΣΨΑ.

76 Εν προκειμένω, όμως, το ΡΜΟ ενημερώθηκε για τη σταθεροποίηση των βλαβών του προσφεύγοντος, η οποία επήλθε την 28η Ιουνίου 2005, μόλις με την έκθεση της 28ης Ιουνίου 2005, την οποία συνέταξε ο διορισμένος από τον προσφεύγοντα ιατρός και η οποία κοινοποιήθηκε στο ΡΜΟ την 30ή Ιουνίου 2005.

77 Επομένως, η ευθύνη για το χρονικό διάστημα που μεσολάβησε από της 8ης Δεκεμβρίου 2003, ημερομηνίας του ατυχήματος, έως την 30ή Ιουνίου 2005, ημερομηνία κατά την οποία το ΡΜΟ παρέλαβε τη σχετική με τη σταθεροποίηση των βλαβών έκθεση του διορισμένου από τον προσφεύγοντα ιατρού, βαρύνει, τουλάχιστον κατά το μεγαλύτερο μέρος, τον προσφεύγοντα.

78 Εν συνεχεία, το χρονικό διάστημα των δεκαπέντε μηνών που μεσολάβησε έως τη σύνταξη, εκ μέρους του διορισμένου από το όργανο ιατρού, της προορισμένης για την ΑΔΑ εκθέσεως της 21ης Σεπτεμβρίου 2006 κρίνεται ομοίως εύλογο. Ειδικότερα, ο εν λόγω ιατρός στήριξε την εκτίμησή του σε έξι συμπληρωματικές εξετάσεις που διενεργήθηκαν κατά τη διάρκεια του εν λόγω διαστήματος και οι οποίες άπτονταν τουλάχιστον τεσσάρων διαφορετικών ιατρικών ειδικοτήτων (ψυχιατρικής, οφθαλμολογίας, ρευματολογίας, ωτορινολαρυγγολογίας).

79 Επιπροσθέτως, το σχέδιο αποφάσεως της ΑΔΑ της 7ης Νοεμβρίου 2006, με το οποίο προσδιορίσθηκε το ποσοστό ΒΣΨΑ και το ύψος του καταβλητέου στον προσφεύγοντα κεφαλαίου, κοινοποιήθηκε σε αυτόν την 21η Νοεμβρίου του ιδίου έτους, ήτοι εντός τριών μηνών από της ημερομηνίας συντάξεως της εκθέσεως του διορισμένου από το όργανο ιατρού, χρονικού διαστήματος το οποίο κρίνεται εύλογο.

80 Διαφωνώντας με το σχέδιο αποφάσεως της ΑΔΑ της 7ης Νοεμβρίου 2006, περί προσδιορισμού του ποσοστού ΒΣΨΑ και του ύψους της αποζημιώσεώς του, ο προσφεύγων ζήτησε, με έγγραφο της 18ης Ιανουαρίου 2007, τη συγκρότηση ιατρικής επιτροπής.

81 Δεδομένου ότι οι δύο ιατροί που διορίσθηκαν, αντιστοίχως, από τον προσφεύγοντα και από το όργανο δεν κατέληξαν σε συμφωνία επί του ονόματος του τρίτου ιατρού ο οποίος θα προήδρευε της ιατρικής επιτροπής, ο προσφεύγων, με έγγραφο της 5ης Μαΐου 2007, απευθύνθηκε στον Πρόεδρο του Δικαστηρίου προκειμένου αυτός να προβεί στον αυτεπάγγελτο διορισμό του τρίτου ιατρού.

82 Την 25η Ιουλίου 2007 το ΡΜΟ, το οποίο ενημερώθηκε για τον διορισμό του τρίτου ιατρού και την εκ μέρους του τελευταίου αποδοχή της αποστολής του, ανέθεσε στον εν λόγω ιατρό την εντολή να ενεργεί εξ ονόματος της ιατρικής επιτροπής.

83 Επομένως, το χρονικό διάστημα που μεσολάβησε από της εκδόσεως του σχεδίου αποφάσεως της 7ης Νοεμβρίου 2006 έως την 25η Ιουλίου 2007, ημερομηνία κατά την οποία η ιατρική επιτροπή μπόρεσε να ξεκινήσει τις εργασίες της, οφείλεται στην ίδια την πορεία της διαδικασίας και δεν μπορεί να αποδοθεί σε αδράνεια της Επιτροπής.

84 Επιπροσθέτως, η έκθεση της ιατρικής επιτροπής συνετάχθη τη 12η Νοεμβρίου 2008, ήτοι δεκαπέντε περίπου μήνες αφότου η ιατρική επιτροπή ξεκίνησε τις εργασίες της. Ένα τέτοιο χρονικό διάστημα κρίνεται εύλογο λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων της υποθέσεως.

85 Συγκεκριμένα, μια πρώτη έκθεση της ιατρικής επιτροπής, όχι βεβαίως πλήρης, συνετάχθη από τον τρίτο ιατρό τη 10η Ιανουαρίου 2008, κατόπιν της πρώτης συνεδριάσεως της ιατρικής επιτροπής η οποία έλαβε χώρα την 3η Ιανουαρίου 2008. Εντούτοις, της εκθέσεως αυτής ακολούθησε πλούσια αλληλογραφία μεταξύ των εμπλεκόμενων μερών, η οποία περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, ένα έγγραφο εκ μέρους του διορισμένου από τον προσφεύγοντα ιατρού, δύο έγγραφα εκ μέρους του ίδιου του προσφεύγοντος και ένα έγγραφο προερχόμενο από τον διορισμένο από το όργανο ιατρό.

86 Με την έκθεση της 12ης Νοεμβρίου 2008, την οποία συνέταξε επ' ονόματι της ιατρικής επιτροπής, ο τρίτος ιατρός επισήμανε, μεταξύ άλλων, ότι ένα εκ των διαβιβασθέντων από τον προσφεύγοντα εγγραφών συνοδευόταν από «πολυάριθμα και ογκώδη παραρτήματα» σχετικά με τις εξωεπαγγελματικές δραστηριότητες του προσφεύγοντος. Αναφέροντας επίσης ότι ο προσφεύγων, με έγγραφο της 28ης Φεβρουαρίου 2008, είχε διατυπώσει νέες παρατηρήσεις επί του ζητήματος της βοήθειας τρίτου προσώπου, ο τρίτος ιατρός διευκρίνισε συναφώς:

«[Π]ροσωπικώς, εξεπλάγην με τον όγκο του διαβιβασθέντος από τον προσφεύγοντα εγγράφου λαμβανομένων υπόψη των παραπόνων που είχαν εκφρασθεί κατά την πρώτη [συνεδρίαση], καθώς και των σαφών ερωτήσεων που του είχα απευθύνει στο πλαίσιο αυτής [της συνεδριάσεως]…»

87 Μολονότι δεν δύναται να προσάπτεται σε ασφαλισμένο, στο πλαίσιο διαδικασίας κινηθείσας βάσει του άρθρου 73 του ΚΥΚ, η εκ μέρους του διαβίβαση στην ιατρική επιτροπή του συνόλου των τεκμηριωτικών στοιχείων ή των παρατηρήσεων που κρίνει αναγκαία για την έκδοση του πορίσματος αυτής, είναι σαφές ότι η προσκόμιση πολυσέλιδων εγγράφων, όπως και η κοινοποίηση, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, νέων παρατηρήσεων επί ερωτήσεων που έχουν αποτελέσει ήδη αντικείμενο εξετάσεως, συντείνει στην επιμήκυνση του χρόνου εκδόσεως αποφάσεως προς περάτωση της διαδικασίας.

88 Εξάλλου, με την εν λόγω έκθεση της ιατρικής επιτροπής της 12ης Νοεμβρίου 2008, ο τρίτος ιατρός επισήμανε τις δυσκολίες επιτεύξεως συμφωνίας, ιδίως με τον διορισμένο από τον προσφεύγοντα ιατρό, επί της ημερομηνίας διεξαγωγής δεύτερης συνεδριάσεως της ιατρικής επιτροπής και ότι η συνεδρίαση αυτή έλαβε τελικώς χώρα μόλις τη 13η Οκτωβρίου 2008.

89 Με έγγραφο της 2ας Δεκεμβρίου 2008 ο διορισμένος από τον προσφεύγοντα ιατρός επισήμανε βεβαίως ότι είχε προτείνει την 26η και την 29η Σεπτεμβρίου 2008 ως ημερομηνίες για τη συνεδρίαση της ιατρικής επιτροπής και ότι οι ημερομηνίες αυτές είχαν απορριφθεί από τα λοιπά μέλη της ιατρικής επιτροπής. Εντούτοις, οι εν λόγω πρωτοβουλίες του διορισμένου από τον προσφεύγοντα ιατρού δεν τον απαλλάσσουν από το μερίδιο ευθύνης που του αναλογεί για την καθυστέρηση στον καθορισμό της ημερομηνίας διεξαγωγής της δεύτερης συνεδριάσεως της ιατρικής επιτροπής.

90 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, το χρονικό διάστημα των δεκαπέντε περίπου μηνών που μεσολάβησε από της 25ης Ιουλίου 2007, ημερομηνίας κατά την οποία η ιατρική επιτροπή ξεκίνησε τις εργασίες της, έως τη 12η Νοεμβρίου 2008, ημερομηνία της εκθέσεως της ιατρικής επιτροπής, κρίνεται εύλογο.

91 Βεβαίως, η έκθεση της ιατρικής επιτροπής κοινοποιήθηκε εν τέλει στο PMO μόλις την 9η Ιουνίου 2009, ήτοι επτά περίπου μήνες μετά τη σύνταξή της από τον τρίτο ιατρό. Εντούτοις, το χρονικό αυτό διάστημα εξηγείται, τουλάχιστον εν μέρει, από το γεγονός ότι ο διορισμένος από τον προσφεύγοντα ιατρός ζήτησε αρχικώς, με έγγραφα της 2ας Δεκεμβρίου 2008 και της 21ης Ιανουαρίου 2009, από τον τρίτο ιατρό, ο οποίος ήταν επιφορτισμένος με τη σύνταξη της εκθέσεως της ιατρικής επιτροπής, την τροποποίηση της εκθέσεως –επί του περιεχομένου της οποίας είχαν ήδη συμφωνήσει τα δύο άλλα μέλη της ιατρικής επιτροπής– και, μη επιτυγχάνοντας την τροποποίηση αυτήν, επέστρεψε την εν λόγω έκθεση υπογεγραμμένη μόλις την 28η Μαρτίου 2009.

92 Τέλος, βάσει της εκθέσεως της ιατρικής επιτροπής την οποία παρέλαβε την 9η Ιουνίου 2009, η ΑΔΑ εξέδωσε την απόφαση της 27ης Ιουλίου 2009 την οποία και κοινοποίησε στον προσφεύγοντα, που έλαβε γνώση αυτής την 9η Αυγούστου 2009. Το χρονικό διάστημα των δύο μηνών που μεσολάβησε από της 9ης Ιουνίου 2009, ημερομηνίας κατά την οποία η ΑΔΑ παρέλαβε την έκθεση της ιατρικής επιτροπής, έως την 9η Αυγούστου 2009, ημερομηνία κατά την οποία η ΑΔΑ κοινοποίησε στον προσφεύγοντα την απόφαση της 27ης Ιουλίου 2009, κρίνεται εύλογο.

93 Εν κατακλείδι, κανένα εκ των χρονικών διαστημάτων που μεσολάβησαν μεταξύ των διαφόρων σταδίων της διαδικασίας που προηγήθηκε της εκδόσεως της αποφάσεως της 27ης Ιουλίου 2009 δεν κρίνεται αδικαιολογήτως μεγάλο.

94 Εξάλλου, εκ των προαναφερθέντων με τις προηγούμενες σκέψεις στοιχείων προκύπτει ότι το χρονικό διάστημα που παρήλθε έως την έκδοση της αποφάσεως της 27ης Ιουλίου 2009 δεν είναι υπέρμετρα μεγάλο ακόμη και αν ληφθεί υπόψη το σωρευτικό αποτέλεσμα του συνόλου των επιμέρους χρονικών διαστημάτων και του μέρους που μπορεί να αποδοθεί σε καθυστερήσεις της Διοικήσεως (βλ., συναφώς, απόφαση του Δικαστηρίου ΔΔ της 13ης Ιανουαρίου 2010, F-124/05 και F-96/06, A και G κατά Επιτροπής, σκέψη 394).

95 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων επιβάλλεται η απόρριψη του αιτήματος του προσφεύγοντος περί επιδικάσεως τόκων υπερημερίας επί του ήδη καταβληθέντος σε αυτόν κεφαλαίου.

96 Ο προσφεύγων φαίνεται, ωστόσο, να εμπερικλείει στο κεφάλαιο επί του οποίου πρέπει να υπολογισθούν οι τόκοι υπερημερίας όχι μόνο το ήδη καταβληθέν σε αυτόν κεφάλαιο, αλλά και το πρόσθετο κεφάλαιο το οποίο, κατά τον ίδιο, θα του καταβληθεί βάσει του πίνακα προσδιορισμού των ΒΣΨΑ του παραρτήματος της παλαιάς ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως.

97 Ως προς το αίτημα περί καταβολής τόκων υπερημερίας επί των πρόσθετων ποσών που οφείλονται στον προσφεύγοντα λόγω της εφαρμογής του πίνακα προσδιορισμού των ΒΣΨΑ του παραρτήματος της παλαιάς ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως, επισημαίνεται ότι μια τέτοια καταβολή προϋποθέτει όχι μόνο ότι αποδεικνύεται με αποχρώσα βεβαιότητα η δυνατότητα αναγνωρίσεως στον προσφεύγοντα ποσοστού ΒΣΨΑ υψηλότερου εκείνου που του αναγνωρίσθηκε με την απόφαση της 27ης Ιουλίου 2009, αλλά ομοίως ότι το ποσοστό ΒΣΨΑ που θα του αναγνωρισθεί βάσει του εν λόγω πίνακα δύναται ήδη να προσδιορισθεί. Η προϋπόθεση όμως αυτή δεν συντρέχει εν προκειμένω. Επιπροσθέτως, ακόμη και αν γινόταν δεκτό ότι ο προσφεύγων διατυπώνει τέτοιο αίτημα, θα επρόκειτο για πρόωρο αίτημα το οποίο, ως τέτοιο, θα έπρεπε να απορριφθεί.

Επί της υλικής ζημίας

98 Ο προσφεύγων εμπερικλείει στην υλική ζημία την οποία ισχυρίζεται ότι υπέστη δαπάνες που συνδέονται με τη λειτουργία της ιατρικής επιτροπής, δαπάνες που συνδέονται με την επανάληψη των εργασιών της ιατρικής επιτροπής κατόπιν της ακυρώσεως της αποφάσεως της 27ης Ιουλίου 2009 και έξοδα και αμοιβή του συμβούλου του για τις υπηρεσίες που του παρέσχε κατά το προ της ασκήσεως της προσφυγής στάδιο.

99 Οι δαπάνες που συνδέονται με τη λειτουργία της ιατρικής επιτροπής περιλαμβάνουν την αμοιβή του διορισμένου από τον προσφεύγοντα ιατρού, δαπάνες μετακινήσεως και λοιπές δαπάνες. Ο προσφεύγων εκτιμά ότι οι εν λόγω δαπάνες ανέρχονται συνολικώς στο ποσό των 5 500 ευρώ.

100 Πλην όμως, με τα υπομνήματά του, ο προσφεύγων δεν επικαλείται κανένα στοιχείο του φακέλου ικανό να δικαιολογήσει ένα τέτοιο ποσό.

101 Κατά πάγια όμως νομολογία, η ζημία της οποίας ζητείται η αποκατάσταση πρέπει να είναι πραγματική και βεβαία, στοιχείο το βάρος αποδείξεως του οποίου φέρει ο προσφεύγων (βλ., ενδεικτικώς, απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Νοεμβρίου 2006, C-243/05 P, Agraz κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 27).

102 Επιπροσθέτως, με το δικόγραφο δεν προτείνεται κανένα αποδεικτικό μέσο σε σχέση με το εν λόγω ζήτημα. Το άρθρο 39, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου ΔΔ ορίζει όμως ότι, εάν συντρέχει περίπτωση, το δικόγραφο περιέχει τα προτεινόμενα αποδεικτικά μέσα.

103 Ελλείψει των προαναφερθέντων αποδεικτικών στοιχείων, επιβάλλεται να γίνει δεκτό ότι ο προσφεύγων δεν δικαιολόγησε την έκταση της ζημίας που ισχυρίζεται ότι υπέστη, τούτο δε ενώ ήταν σε θέση να το πράξει εφόσον πρόκειται, όπως ο ίδιος διατείνεται, για καταβολές στις οποίες προέβη. Το σκέλος του αποζημιωτικού αιτήματος του προσφεύγοντος που αφορά τις δαπάνες λειτουργίας της ιατρικής επιτροπής πρέπει, επομένως, να απορριφθεί.

104 Όσον αφορά τις δαπάνες που συνδέονται με την επανάληψη των εργασιών της ιατρικής επιτροπής, απόκειται στην ΑΔΑ να εκδώσει, κατά το πέρας της διαδικασίας που θα κινηθεί εκ νέου κατόπιν της παρούσας ακυρωτικής αποφάσεως, απόφαση σχετική με τις δαπάνες που συνδέονται με τις εργασίες της ιατρικής επιτροπής. Επί του παρόντος η απόφανση επί του συγκεκριμένου σκέλους του ακυρωτικού αιτήματος είναι, επομένως, πρόωρη.

105 Ως προς τις δαπάνες και την αμοιβή του συμβούλου του προσφεύγοντος για τις υπηρεσίες που του παρέσχε κατά το προ της ασκήσεως της προσφυγής στάδιο, επιβάλλεται η υπόμνηση ότι η εξέλιξη της προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασίας, όπως αυτή οργανώνεται από τον ΚΥΚ, δεν εμπερικλείει την εκπροσώπηση του υπαλλήλου κατά το στάδιο αυτό, κατάσταση η οποία αντισταθμίζεται από το γεγονός ότι, κατά πάγια νομολογία, η Διοίκηση οφείλει να ερμηνεύει τις ενστάσεις ή αιτήσεις διασταλτικώς και όχι συσταλτικώς. Επιβάλλεται δε περαιτέρω η επισήμανση ότι, πλην της περιπτώσεως συνδρομής εξαιρετικών περιστάσεων, ένας υπάλληλος δεν μπορεί να αξιώσει την απόδοση των εξόδων και της αμοιβής των συμβούλων του για τις υπηρεσίες που του παρέσχαν κατά το στάδιο που προηγήθηκε της ασκήσεως αγωγής αποζημιώσεως. Εν προκειμένω, κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν θεμελιώνει τη συνδρομή τέτοιων εξαιρετικών περιστάσεων (απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Δεκεμβρίου 2008, Τ-57/99, Nardone κατά Επιτροπής, σκέψεις 139 και 140).

106 Εκ των προεκτεθέντων προκύπτει ότι επιβάλλεται η απόρριψη του αιτήματος αποζημιώσεως για υλική ζημία.

Επί της ηθικής βλάβης

107 Εν προκειμένω, από το δικόγραφο δεν δύναται να συναχθεί με σαφήνεια αν, με την ακύρωση της αποφάσεως της 27ης Ιουλίου 2009 και με τα μέτρα που η ΑΔΑ θα υποχρεωθεί να λάβει συνεπεία της εν λόγω ακυρώσεως, θα ήταν δυνατή η πλήρης ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι υπέστη.

108 Κατ' αρχάς, η διαπιστωθείσα από το Δικαστήριο ΔΔ παρανομία λόγω προσβολής κεκτημένων δικαιωμάτων δεν είναι αρκούντως σοβαρή ώστε να δικαιολογεί αποζημίωση για ηθική βλάβη.

109 Επιπροσθέτως, ο προσφεύγων προσάπτει απλώς στην Επιτροπή την αναξιοπρεπή, κατά τον ίδιο, μεταχείριση της οποίας έτυχε, αρχικώς, στο πλαίσιο της διαδικασίας του άρθρου 73 του ΚΥΚ και, εν συνεχεία, κατά την προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία.

110 Εντούτοις, από τα στοιχεία της δικογραφίας δεν προκύπτει ότι η απόφαση της 27ης Ιουλίου 2009 και η απορριπτική της ενστάσεως απόφαση της 15ης Φεβρουαρίου 2010 περιέχουν ρητή αρνητική αξιολόγηση των ικανοτήτων του προσφεύγοντος ικανή να τον βλάψει. Το αυτό ισχύει για την έκθεση της ιατρικής επιτροπής της 27ης Νοεμβρίου 2008, η οποία συνιστά και τη βάση των δύο αυτών αποφάσεων.

111 Επιβάλλεται, ωστόσο, η διαπίστωση ότι, συνεπεία της παρούσας ακυρωτικής αποφάσεως, ο προσφεύγων περιέρχεται εκ νέου σε κατάσταση αναμονής ως προς την οριστική περάτωση της διαδικασίας που κινήθηκε βάσει του άρθρου 73 του ΚΥΚ κατόπιν του ατυχήματος της 8ης Δεκεμβρίου 2003. Μια τέτοια παράταση της καταστάσεως αναμονής και αβεβαιότητας που

προκαλείται λόγω του παράνομου χαρακτήρα της αποφάσεως της 27ης Ιουλίου 2009 συνιστά ηθική βλάβη, για την ικανοποίηση της οποίας πρέπει κατά δίκαιη και εύλογη κρίση να επιδικασθεί στον προσφεύγοντα το ποσό των 2 500 ευρώ.

112 Δεδομένου δε ότι η εν λόγω ηθική βλάβη απορρέει ευθέως από την απόφαση της 27ης Ιουλίου 2009, η Επιτροπή δεν δύναται να προβάλει λυσιτελώς ένσταση απαραδέκτου επικαλούμενη το γεγονός ότι έχει αποφανθεί ήδη, με απόφαση η οποία έχει καταστεί απρόσβλητη, επί ισοδύναμης αιτήσεως αποζημιώσεως, υποβληθείσας από τον προσφεύγοντα δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 1, του ΚΥΚ.

113 Συνεπώς, η Επιτροπή πρέπει να υποχρεωθεί να καταβάλει στον προσφεύγοντα το ποσό των 2 500 ευρώ για την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης του.

Επί του αιτήματος με το οποίο επιδιώκεται κατ' ουσίαν νέα εκτίμηση της ΒΣΨΑ, αφενός, από ιατρική επιτροπή συγκροτούμενη κατά τρόπο αμερόληπτο και, αφετέρου, επί τη βάσει της παλαιάς ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως

114 Κατά πάγια νομολογία, ο δικαστής της Ένωσης δεν έχει αρμοδιότητα να απευθύνει διαταγές στη Διοίκηση ή να προβαίνει σε διακηρύξεις νομικού χαρακτήρα στο πλαίσιο του βασιζόμενου στο άρθρο 91 του ΚΥΚ ελέγχου νομιμότητας (βλ., επί παραδείγματι, απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Ιουνίου 2002, T-187/01, Mellone κατά Επιτροπής, σκέψη 16).

115 Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο ΔΔ να αποφανθεί υπέρ της εκτιμήσεως του ποσοστού ΒΣΨΑ του βάσει του πίνακα προσδιορισμού των ΒΣΨΑ του παραρτήματος της παλαιάς ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως, καθώς και να διατάξει την «επανεξέταση της αιτήσεως που ο ίδιος υπέβαλε δυνάμει του άρθρου 73 του ΚΥΚ από ιατρική επιτροπή συγκροτούμενη κατά τρόπο αμερόληπτο, ανεξάρτητο και ουδέτερο, η οποία θα είναι σε θέση να εργασθεί με ταχύτητα, ανεξαρτησία και άνευ προκαταλήψεων». Καθόσον με το εν λόγω αίτημα ο προσφεύγων επιδιώκει διακηρύξεις νομικού χαρακτήρα εκ μέρους του Δικαστηρίου ΔΔ ή διαταγή προς τη Διοίκηση, το αίτημα αυτό πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο.

116 Εν κατακλείδι, η απόφαση της 27ης Ιουλίου 2009 ακυρώνεται και η Επιτροπή υποχρεούται να καταβάλει στον προσφεύγοντα το ποσό των 2 500 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για ηθική βλάβη. Κατά τα λοιπά, επιβάλλεται η απόρριψη των αιτημάτων του προσφεύγοντος.

Επί των δικαστικών εξόδων

117 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας και υπό την επιφύλαξη των λοιπών διατάξεων του ογδόου κεφαλαίου του δευτέρου τίτλου του εν λόγω κανονισμού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Βάσει της παραγράφου 2 του ίδιου άρθρου, το Δικαστήριο ΔΔ δύναται να αποφασίσει, για λόγους επιείκειας, ότι ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται εν μέρει μόνο στα δικαστικά έξοδα ή ότι δεν καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα.

118 Από το προπαρατεθέν σκεπτικό προκύπτει ότι η Επιτροπή είναι ο επί της ουσίας ηττηθείς διάδικος. Εξάλλου, ο προσφεύγων-ενάγων, με τα αιτήματά του, ζήτησε ρητώς να καταδικασθεί η Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα. Δεδομένου ότι οι περιστάσεις της υποθέσεως δεν δικαιολογούν την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της, καθώς και τα δικαστικά έξοδα του προσφεύγοντος-ενάγοντος.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την απόφαση της 27ης Ιουλίου 2009, με την οποία περατώθηκε η διαδικασία που είχε κινηθεί βάσει του άρθρου 73 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατόπιν του ατυχήματος της 8ης Δεκεμβρίου 2003 του οποίου υπήρξε θύμα ο C. Guittet.

2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή υποχρεούται να καταβάλει στον C. Guittet το ποσό των 2 500 ευρώ.

3) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή-αγωγή.

4) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της, καθώς και τα δικαστικά έξοδα του C. Guittet.

Van Raepenbusch Barents Bradley

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 13 Ιουνίου 2012.

Η Γραμματέας
W. Hakenberg

Ο Πρόεδρος
S. Van Raepenbusch